

§ 307. Se peale läks Josep jälle tag
gasj, Kunningale sedda teada wima, e
ta Issa ja Bennad feige omma laste, ja
Barra, ja Perrega ollid tulnud Egip
tusse. Rigi Raiale; ja ta wöttis wii
Meest omma Bendadest, kes Feigepris
kemad ollid pealt nähha, ennese kasa, jo
panni neid Kunninga ette seisma. Ja
Kunningas Barao fü sis neilt, mis
nende Ümmit ja Peuuk olleks? ja nem
mad räksid nenda, kui Josep neid oll
öppetand, et nemmad Karjatsed olleksil
nenda kui nende Bannemadgi olnud; ja
räksid Kunninga ette, et nemmad olleksil
tulnud kui Bodrad ellama Egiprusse.
Male, sest et Kanaani. Maal wågat
suur Nålg olleks, ja ühtegi Weiste. Sõ
maaega nende Karjale, ja pallusid, e
Kunningas neid lasseks ellada Roseni.
Maal.

§. 308. Kunningas ütles Joseppile
Rei

Rei Egiprusse. Ma on sinno Seddusse
all; sada omma Issa ja Bennad feige
parrema Ma. Kohta ellama; ellago nem
mad Roseni. Maal! Ja kui sa tead, et
nende seas wahmad ehk folbamad Meh
hed on, siis ponne neid minno Lojuste
Ülewatajaks. Nemmad tänasid Kun
ningast, ja läksid õrra ja ei ükski neist
himmu stand Kunninga Karjane ella,
eaga temma Tenuistussesse heita: sest se
läbbi olleksid nemmad woinud Egiprusse.
Ma Rahwaga wågga ãrresegatud sada,
ja Juumata Tahimisse járrel piddid
nemmad üks isje Rahwas jáma.

§. 309. Josep tdi fa ükskord omma
wanna Issa Israel Kunninga ette, et
Kunningas sedda piddi nähha sama. Ja
Israel tänas Kunningast feige se Haa
eest, mis ta temmale ja ta Perrele olli
Jubbanud, ja sowis temmale se eest Onne
ja